

Rep. Nr. 29/11

*

AR. NA-028-09

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing
d.d. 29.06.2011

*

**VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP**

KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van

-

**RIZIV – DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE**, openbare instelling
van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,

Verzoeker, voor wie zijn verschenen, dr. B...,
geneesheer-inspecteur, en dhr.
C..., attaché, ambtenaren bij verzoeker.

Tegen

Dhr. **A...**, implantoloog, wonend te
XXXX,

Verweerder, die persoonlijk verschijnt, bijgestaan
door mr. D...loco mr. E...,
advocaat met kantoor te XXXX, waar woonplaats
wordt gekozen.

*
* * *

Op de openbare terechtzitting van 20 oktober 2010 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 8 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV;

*
* * *

RETROACTEN

- Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:
- het dossier neergelegd door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle;
 - het verzoekschrift van verzoeker, neergelegd op 23.06.2009 en aangetekend verstuurd naar verweerder op 23.06.2009;
 - de verklaring van verschijning van verweerder van 29.07.2009, ontvangen ter griffie op 30.07.2009;
 - de besluiten van verweerder van 22.09.2009, ontvangen ter griffie op

23.09.2009;

- de besluiten van verzoeker van 10.12.2009, neergelegd ter griffie op 10.12.2009;
- de besluiten van verweerder van 08.01.2010, ontvangen ter griffie op 11.01.2010;
- de oproepingsbrieven van 16.09.2010;

Gehoord op de openbare terechtzitting van 20 oktober 2010 :

- dr. B..., in de uiteenzetting van het technische luik van de middelen namens de verzoeker;
- dhr. C... in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen namens de verzoeker;
- mr. D... loco mr. E... in de uiteenzetting van de middelen en conclusies namens de verweerder;
- dhr. A... in zijn toelichting en laatste woord.

De debatten worden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 29 juni 2011, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg.

*
* *
*

VOORWERP VAN HET GESCHIL

1. Feiten, zoals weergegeven in de synthesenota :

De heer A... is sinds 1997 hoofdapotheeker van het XXXX.
Als hoofdapotheeker tekent hij de verzamelstaten van de individuele facturen in het XXXX mee.

Bij nazicht van facturaties van voormeld ziekenhuis door de aanleggende partij werd opgemerkt dat 4 tot 6 verstrekkingen 638024 Y 250 **(verbinding tussen hoofdimplantaten bij rugchirurgie)** werden aangerekend bij één ingreep.

Specifiek voor de rugchirurgie stond de verweerder, voor wat betreft de verstrekking 638024, in 2006 op de 8ste plaats **(percentiel 93)**.

Er werd een onderzoek ingesteld door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (DGEC) inzake de realiteit en conformiteit van de prestaties die door implantoloog A... zijn aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering.

Implantoloog. A... wordt ten laste gelegd, in de periode van 28.03.2006 tot 22.11.2006, verstrekkingen op zijn naam in rekening te hebben gebracht aan de Z.I.V., terwijl dit niet in overeenstemming is met de wet of haar uitvoeringsbesluiten.

Hij rekende ten onrechte verstrekkingen 638024 Y 250 aan die niet beantwoorden aan de omschrijving "verbinding tussen hoofdimplantaten". Deze verstrekkingen 638024 Y 250 werden in werkelijkheid aangerekend voor onderdelen (verankeringstuk – blokkeringschroefje) die volledig

inbegrepen zijn in de eveneens aangerekende verstrekkingen 638245 Y 300, samengesteld implantaat.
Het betreft 322 verstrekkingen bij 65 verzekerden voor een bedrag van 83.137,20 euro. Dit bedrag werd niet terugbetaald.

*
* *
*

TEN GRONDE

Standpunt van de verzoeker

Deze partij stelt dat bij een klassiek posterolaterale artrodese met instrumentatie, de wervels bilateraal worden verbonden door verticale staven die de hoofdimplantaten vormen.
Deze staven worden verankerd aan de wervels door pedikelschroeven met een aangepaste connector.
Om de staaf te fixeren in de connector wordt een blokkeringschroefje gebruikt.

De pediculaire schroef, het tussenstuk en het blokkeringschroefje vormen samen het samengesteld implantaat, zoals omschreven in verstrekking 638245 Y 300.

“Samengesteld implantaat (éénverankeringsimplantaat (gesteelde of corporeale schroef, stift met schroefdraad, gesteelde of laminaire haak, agrafe.....) met alle stukken voor vasthechten, aanpassing, repositie en blokkering van dit éénverankeringsimplantaat aan het hoofdimplantaat”.

Zonder de connector en de blokkeringschroef zou er bovendien geen sprake zijn van een “samengesteld” implantaat, maar van een eenvoudige schroef met codenummer 638120 Y 150.

Voor geheel van één dergelijk samengesteld implantaat werd bijgevolg behalve een correcte verstrekking 638245 Y 300 (samengesteld implantaat) ten onrechte ook nog eens verstrekking 638024 Y 250 “Verbinding tussen hoofdimplantaten” aangerekend.

Deze verstrekking 638024 Y 250 werden bovendien ten onrechte aangerekend voor de connector en/of blokkeringschroef omdat ze helemaal geen verbinding vormen tussen de hoofdimplantaten, in dit geval de staven. Ze verbinden slechts één schroef aan één staaf.

In de gevallen dat effectief één of twee dergelijke verbindingen tussen de staven werden gebruikt, werden ze voorgeschreven onder een aparte artikelcode en correct aangerekend (niet weerhouden).

Er is zodoende helemaal geen verwarring mogelijk tussen de werkelijke verbindingen tussen de hoofdimplantaten en de onderdelen van het samengesteld implantaat.

De tenlastelegging steunt bijgevolg enkel en alleen op de tekst van de nomenclatuur en wordt als dusdanig door apr. A... niet ontkend.

Door de interpretatieregel 18 wordt de tenlastelegging enkel maar bevestigd.

Op de facturen van de firma XXXX wordt ten onrechte nomenclatuurnummer 638024 Y 250 gesuggereerd voor de "PSS3020 Solas Polyaxial lateraal connector medium". In de documentatie vinden we dan weer dat "SP3020" staat voor een "set screw". Of het nu gaat om de connector of om de set screw, in beide gevallen is de aanrekening onterecht.

De verweerder stelt te zijn misleid door de firma XXXX, in het bijzonder door een misleidend voorstel tot nomenclatuur dat de firma op haar facturen hanteert.

De verzoeker meent dat de verweerder als implantoloog-hoofdapotheker op de correctheid van de facturatie diende toe te zien en hij moest weten dat de voorgestelde facturatie door XXXX niet juist was.

Verzoeker vraagt :

- 1. de terugbetaling van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen ten belope van € 83.137,20;
- 2. geen administratieve geldboete

Standpunt van de verweerder

In besluiten dd. 4 januari 2010 wijst de verweerder op de problemen die zich hebben voorgedaan met betrekking tot de interpretatie van de regels omtrent de tarificatie van samengestelde implantaten en toebehoren (artikel 28 van de nomenclatuur) waaromtrent, via de werkgroep XXXX een aantal vragen werden gesteld aan het R.I.Z.I.V.. Meer bepaald werd aan het R.I.Z.I.V. gevraagd een eenduidige interpretatie te publiceren betreffende het "samengesteld implantaat".

Uit een nota van het R.I.Z.I.V. aangaande de interpretatieregels van artikel 28 van de nomenclatuur van geneeskundige verstrekkingen dd. 26 september 2006 (zijnde meer dan twee jaar na het stellen van de vraag tot interpretatie) stelt de Technische Raad voor Implantaten voor om 4 nieuwe interpretatieregels van artikel 28 op te stellen betreffende sommige verstrekkingen in verband met implantaten gebruikt ter hoogte van de wervelkolom.

In deze nota wordt o.a. gesteld dat :

"De Technische Raad voor Implantaten stelt voor om de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad als inwerkingstredingsdatum vast te stellen. De bedoelde verstrekkingen zouden dateren van 1992. Een

inwerkingtreding met terugwerkende kracht zou aanleiding geven tot herfacturaties die de Technische Raad voor Implantaten wenst te vermijden.

In het Belgisch Staatsblad van 27 november 2006 verschijnen dan uiteindelijk de interpretatieregels betreffende de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen, waaronder de interpretatieregels betreffende verstrekkingen van artikel 28, §1 van de nomenclatuur.

Interpretatieregel 18 luidt als volgt :

VRAAG

Mag de verstrekking 638013-638024 geattesteerd worden om een connector tussen een schroef en een staaf, in het kader van een wervelkolomfixatie aan te rekenen ?

638013-638024

Verbinding tussen de hoofdimplantaten (het kan gaan om een transversale of longitudinale verbinding).

ANTWOORD

De verstrekking 638013-638024 dekt de verbinding tussen de hoofdimplantaten. Aangezien de schroeven tussenimplantaten zijn, mogen de connectoren tussen een tussenimplantaat en een hoofdimplantaat niet onder de verstrekking 638013-638024 geattesteerd worden.

De verstrekking 638234-638245 dekt het verankeringsimplantaat met alle stukken voor vasthechten, aanpassing, repositie en blokkering van het verankeringsimplantaat aan het hoofdimplantaat. De laterale connector die een schroef aan een staaf verbindt, is dus in die terugbetaling inbegrepen, net als washers, locking screws, ...

638234-638245

Samengesteld implantaat (éénverankeringsimplantaat (gesteelde of corporeale schroef, stift met schroefdraad, gesteelde of laminaire haak, agrafe...) met alle stukken voor vasthechten, aanpassing, repositie en blokkering van dit éénverankeringsimplantaat aan het hoofdimplantaat.....

De voornoemde interpretatieregels treden in werking op de dag van hun publicatie in het Belgisch Staatsblad.

A. Op basis van hetgeen hiervoor wordt uiteengezet, is de verweerder de mening toegedaan dat een terugvordering door de verzoeker van een bedrag van 83.137,20 EUR volledig onterecht is.

De verweerder verwijst daarbij naar de datum van in voege treding van de gegeven interpretatie, zijnde 27 november 2006. Nu de inbreuken die lastens hem werden weerhouden in een periode vallen voorafgaandelijk aan de publicatie in het Belgisch Staatsblad, kunnen de inbreuken niet worden weerhouden en kan geen sprake zijn van enige terugvordering, waarvan hij meent dat deze als tergend overkomt.

Met andere woorden, de aanrekeningen die gebeurd zijn voorafgaand aan

de bekendmaking van de interpretatieregel 21, kunnen absoluut niet worden beschouwd als "foutieve aanrekeningen" en kunnen aan de verweerster geenszins verweten worden.

B. In tweede instantie stelt de verweerder te zijn misleid door de firma XXXX, in het bijzonder door een misleidend voorstel tot nomenclatuur dat de firma op haar factuur hanteert.

C. Tot slot, en in ondergeschikte orde, benadrukt de verweerder dat de zogenaamd "incorrecte" toepassing van het nomenclatuurnummer 638013/638024 Y 250 enkel en alleen tot gevolg heeft gehad dat er aan de betrokken patiënten te weinig en aan het RIZIV teveel werd aangerekend.

Gezien de termijn tot terugvordering van het teveel betaalde aan de patiënten reeds is verjaard, kan een terugvordering niet meer worden ingesteld.

Verweerder vraagt de vordering van verzoeker als volkomen ongegrond en tergend te verwerpen.

*
* *
*

BEOORDELING

De redenering van de aanleggende partij dient naar het oordeel van deze Kamer volledig worden bijgetreden.

A. Voor wat betreft de te interpreteren tekst dient bij de beoordeling van de weerhouden inbreuken, toepassing worden gemaakt van de tekst van de nomenclatuur zoals voorhanden ten tijde van de inbreuken, gezien de interpretatieregels waarvan sprake op dat ogenblik nog niet in voege waren.

Volgens de stelling van de verweerder was de tekst in de nomenclatuur verre van duidelijk, reden waarom om een interpretatie werd gevraagd. Nog steeds volgens de stelling van de verweerder was de voorgelegde vraag tot interpretatie door de verzoekende partij, duidelijk niet eenvoudig hetgeen zou moeten blijken uit het feit dat men twee jaar heeft moeten wachten achter de juiste gegeven interpretatie. Deze stelling kan o.i. niet worden bijgetreden.

De betwisting betreffende de *tenlastelegging één* betreft de wijze van aanrekenen van een "Samengesteld implantaat".

Het samengesteld implantaat in de verstrekking 638245 Y 300 wordt in de nomenclatuurexplicit omschreven als :

“Samengesteld implantaat :

éénverankeringsimplantaat (gesteelde of corporeale schroef, stift met schroefdraad, gesteelde of laminaire haak, agrafe...) met *alle* stukken voor vasthechten, aanpassing, repositie en blokkering van dit éénverankeringsimplantaat aan het hoofdimplantaat”.

Het dubbel aanrekenen van het implantaat 6378245 Y 300 te weten één maal voor de pediculaire schroef en één maal voor de connector en de verankeringschroef, blijkt duidelijk in strijd met de tekst zoals verwoord in de nomenclatuur.

De pedikelschroeven met de connectoren en de blokkeringschroef vormen samen het samengesteld implantaat zoals omschreven in verstrekking 638245 Y 300.

Trouwens zonder deze onderdelen zou er inderdaad geen sprake zijn van een samengesteld implantaat, maar van een eenvoudige schroef met een ander nomenclatuurnummer (638120 Y 150).

Dat de verweerder lichtzinnig dan wel foutief heeft gehandeld blijkt tenslotte *en niet in het minst* uit het feit dat elk stuk van het samengesteld implantaat, afzonderlijk genomen, *geen enkele functie heeft !!*

De voorstelling van het samengesteld implantaat op pagina 4 van de synthesenota maakt dit meer dan duidelijk. Het voorgestelde implantaat blijkt samengesteld uit :

1. het hoofdimplantaat
2. de verbinding tussen de hoofdimplantaten, en
3. het samengesteld implantaat bestaande uit :
 - de corporeale schroef
 - het stuk voor het vasthechten aan het hoofdimplantaat of de connector
 - de blokkeringschroef

Waar het hoofdimplantaat en de verbinding tussen de hoofdimplantaten *elk op zich* een bepaalde functie hebben, kan dit niet worden gezegd van de corporeale schroef, de connector of de blokkeringschroef. !

Elk op zich hebben deze *geen enkele* functie !

De drie samen maken het samengesteld implantaat uit en hebben slechts samen een welbepaalde functie.

Daarover kan geen enkele betwisting bestaan.

Verweerder als implantoloog-apotheker kan dus moeilijk voorhouden dat de omschrijving van het samengesteld implantaat aanleiding gaf tot verschillende interpretaties.

B. Dat verweerder zou misleidend zijn door de firma XXXX, die een misleidend voorstel tot nomenclatuur op haar facturen hanteert, is een gegeven die zeker niet als rechtvaardigingsgrond kan worden aangevoerd.

De mogelijkheid bestaat dat de diverse firma's al het nodige hebben gedaan om zoveel als mogelijk hun produkten (implantaten) aan de man te brengen, doch het is aan verweerder als implantoloog-apotheker om de facturen na te kijken en te zien of hetgeen gefactureerd werd correct was.

Het hoeft geen betoog dat verweerder dit niet heeft gedaan.

C. .Dat tenslotte de niet-correcte toepassing van de nomenclatuurnummers enkel tot gevolg heeft gehad dat er aan de betrokken patiënten te weinig en aan het RIZIV teveel werd aangerekend, is uiteraard in het voordeel van de patiënten doch evenzeer in het voordeel van het ziekenhuis waar de verweerder was tewerk gesteld.

Mogelijks was het een wijze van werken om de kostprijs voor de patiënt zo veel als mogelijk te drukken.

*

Uit hetgeen hiervoor uiteengezet blijkt duidelijk dat de verweerder als implantoloog-hoofdapotheker foutief of lichtzinnig heeft gehandeld door niet correct en efficiënt toe te zien op de facturatie van de implantaten.

Daardoor heeft de verzoeker schade geleden welke dient te worden vergoed.

De vordering is dan ook gegrond.

*
* *
*

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt de verweerder om te betalen aan de verzoeker de som van 83.137,20 EUR uit hoofde van ten onrechte aangerekende verstrekkingen.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 29 juni 2011 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Anne-Marie LANGERAERT, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg;
- Martin VOLCKE, griffier.

Volgen de handtekeningen:
De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Anne-Marie LANGERAERT

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Anne-Marie LANGERAERT, magistraat-voorzitter, en dokters Gustaaf NELIS en Viviane VAN ELSHOCHT, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Els LEIRS en de heer Koen DERYCKERE, vertegenwoordigers van de representatieve verenigingen van verstrekkers van implantaten.

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier.

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (art. 156, § 1, eerste lid). De sommen brengen van rechtswege verwijlintersten op aan de wettelijke rentevoet vanaf de dag volgend op de datum van de beslissing (art. 156, § 1, tweede lid). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering de beslissing niet op (art. 156, § 2, tweede lid).